

POCENI IZLET NA RAZSTAVO

New York Central železnica pripravlja za čez Delavski praznik velik izlet na newyorško razstavo. Iz Clevelanda bodo odpravljali vlaki v petek 1. septembra zvečer in pripeljali izletnike nazaj v torek zjutraj.

Cena za vožnjo na oba kraja, hotelske sobe za prenočišča, dve vstopnici na svetovno razstavo, jed na vlak, to bo stalo vse skupaj \$26.00. Za otroke velja \$16.05. Ti dve vstopnici na svetovno razstavo sta veljavni pa samo za soboto in nedeljo.

Več organizacij in posameznikov se pripravljajo, da se okoristi s to izredno nizko ceno. Tudi Slovenci so vabljeni, da se pridružijo. Vozne listke lahko kupite pri lokalnih parobrodskih agencijah, kjer dobite tudi vse natančne podatke. Rezervirati pa si morate vožnjo začasno, ker je treba pripraviti sobe za prenočišča v New Yorku. Ker je v ponedeljek 4. septembra Delavski praznik (Labor Day) bo to tako priročno in ogledali si boste svetovno razstavo za prav male stroške.

Zahvalni dan bo prej

Predsednik Roosevelt je povedal pri konferenci časnika, da bo letos prestavil Zahvalni dan za en teden naprej, to je od 30. novembra na 23. novembra. Vzrok za to je predsednik navedel, da se trgovci pritožujejo, enako tudi delavci, da je od Delavskega praznika pa do Zahvalnega dne prevelik prepad in da je Zahvalni dan preblizu božičnih praznikov. Praznik Zahvalnega dne ni zapisan v ustavi, ampak ga vsako leto predsednik posebej določi.

Ta sprememba je pa izzvala tudi veliko ogorčenje od žogometnih lig, ki imajo določene igre za zadnji četrtlet v novembru, kot so mislili, da bo letos Zahvalni dan. Torej letos bo Zahvalni dan na 23. novembra.

Dobra letina koruze

Columbus, O. — Od vseh kraljev države Ohio poročajo o izredno dobri letini koruze, ki bo dosegla letos rekord. Računajo, da je bilo pridelanih 48 milijard na akre. Vsega skupaj sadijo, da bodo pridelali v državi Ohio 164,400 milijard koruze, za 5 odstotkov več kot lansko leto, ali za 25 odstotkov več kot v letih od 1928 do 1937, vsako leto posebej računano. Pšenice je pa mnogo manj kot lansko leto. Pridelale zimske pšenice je znašal 36,621,000 bušljev, lansko leto pa je bilo pa za 10 milijonov bušljev več.

Seja mladinskega zbora

Danes zvečer se vrši važna seja mladinskega pevskega zbora Slov. doma na Holmes Ave. Podani bodo računi od piknika in koncerta v Pittsburghu. Kogar zanima ta mladinski zbor, naj se udeleži seje.

Vrnitev knjižice

Mr. Anton Grdina prosi vse one, ki so dobili v prodajo knjižice za perutinarški kongres, da jih vrnejo nazaj, ker jih je treba oddati odboru nazaj.

Važna seja

Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ ima v petek večer važno sejo v Društvenem domu na Recher Ave. Začetek seje ob 7:30 zvečer.

MANIFESTACIJA SLOVENSKE PESMI

V nedeljo popoldne ob treh bo orila v Gordon parku v Clevelandu slovenska pesem, katere blažeca melodija bo zaplavala tje po jezerski gladini in oznanjala strmečemu svetu, da je to slovenska pesem, najlepša pesem pod tem božjim soncem.

V nedeljo 20. avgusta namreč priredijo mladinski in odrasli pevski zbori pevski festival v Gordon parku. Vršil se bo pod pokroviteljstvom Slovenskih narodnih domov, katere organizacije je predsednik Frank V. Opa-

skar Jr.

Program bo razdeljen v pet delov in sicer: O slovenski kulturi govori pesnik Ivan Zorman. Nastopi mladinski pevski zbor "Črčki" pod vodstvom pesnika Ivana Zorman. Skupni mladinski zbori pod vodstvom Louis Semeta. Pevski zbor pod vodstvom Joseph Kogoj in odrasli pevski zbori pod vodstvom Jack Nagla. Narodne plesne in narodne noše predstavi društvo Ivan Cankar.

Pri programu bodo tudi scodelovale naše slovenske godbe: Bled, mladinska godba fare sv.

Lovrenca in mladinska godba fare sv. Vida. Na piano harmoniko bo igral Frank Jankovič.

Narod, pridi na ta naš dan v Gordon park, kjer se ti bo topilo srce ob lepoti naše pesmi, katere nas edina tolaži, da ložje prenašamo tujino, ki nam je sicer dala kruha, pa nam pri najboljši volji ne more dati naših livad, pa naših planin, pa naših gozdov. V pesmi se utrjujemo, da smo še vedno in ostanemo sinovi in hčere klenega slovenskega naroda.

V nedeljo popoldne po hitimo v Gordon park!

Srečen ribič

Dallas, Texas. — James Barnett je najsrečnejši ribič na svetu. Oni dan je šel ribariti. Dolgo ni hotela nobena riba prijeti. Končno je pa le začutil, da je nekaj prišlo. Bilo je zelo težko; najbrže ogromna riba. Po časi je vlek in končno privlekel iz vode — bicikel.

Roosevelt si je ogledal kraj, kjer dvigajo potopljeno podmornico

Portsmouth, N. H. — Predsednik Roosevelt, ki križari po morju na bojni ladji Tuscaloosa za nekaj dni, se je v nedeljo ustavil tudi blizu kraja, kjer dvigajo potopljeno ameriško podmornico Squalus. S poveljniškega mostu je predsednik lahko videl pontone, ki so dvignili podmornico. Ker je bilo morje viharno, potopljaci niso mogli delati in tako tudi Roosevelt ni mogel videti teh zanimivih del. Predsednik je pohvalil moštvo, ki dvigajo štiri milijonsko podmornico, potem se je pa odpeljal naprej.

Podmornico so vleкли proti plitvi vodi za kako miljo od kraja, kjer se je potopila. Zdaj je pa običajna v blatu in bo zelo nekaj dni, predno bodo mogli nadaljevati z delom.

TOPOVSKA KROGLA UBILA 6 VOJAKOV

Fort Knox, Ky. — Vojaki so našli v nedeljo večer na strelišču, ki ga rabi topništvo, kroglo, ki ni bila razstreljena. Mislili so, da je neškodljiva, pa so jo prinesli v taborišče. Tu se je krogla nenadoma razletela in na mestu ubila šest vojakov in več drugih nevarno ranila. Vojaki spadajo k narodni gardi in so bili na 15 dnevni vežbah.

Zadušnica

V cerkvi sv. Vida se bo brala v sredo ob 7:30 sv. maša za pokojnim Louis Strnadom. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Councilman Reed - demokratski kandidat?

Zdaj, ko bide enajsta ura za demokrate, da postavijo kandidata za župana, so začeli pritiskati na councilmana William C. Reeda, da bi sprejel kandidaturu. Councilman Reed je neodvisen demokrat in je bil že trikrat izvoljen v mestno zbornico iz republikanske varde, kar znači, da je močan kandidat. Na Reeda so se demokrate obrnili, ko je Ray T. Miller odklonil kandidaturu. Millerjeva grupa demokratov

Nova unija pri Fisher Body

Delavci v tovarni Fisher Body v Clevelandu so ustanovili neodvisno delavsko unijo. Predsednikom je bil izvoljen James Maxwell, ki je bil aktiven proti uniji CIO v zadnji jeklarski stavki. Organizacijske seje se je udeležilo 250 delavcev, ki niso bili na zadnji stavki. Unija se bo imenovala Fisher Body Union of Cleveland.

Maxwell trdi, da je pristopilo k uniji nekaj delavcev, ki niso bili dozdaj še pri nobeni uniji, nekaj jih je od unije A. F. of L., nekaj pa od CIO. Kot se je nadalje organizator Maxwell izja-

vil, se ta unija ni ustanovila zato, da bi se borila proti CIO, ampak zato, da se napravi konec vladi in terorju agitatorjev in radikalcev. Glavni namen unije je pa, da se s pogajanjmi prepreči drage stavke.

"Mi hočemo imeti tako unijo," je rekel Maxwell, "ki se bo držala svojih obljub, da General Motors ne bo pošiljala dela iz Clevelanda, ampak da se bo še več dela dobilo v Clevelandu."

Uradniki unije CIO trdijo, da ta nova unija ne bo dolgo vzdružila in da je kontrolirana izrečno od kompanije.

Dogovori med Italijo in Nemčijo so končani. Rezultat je zavil v temo

Berchtesgaden, Nemčija. — Laški zunanji minister Ciano se je v nedeljo vrnil domov iz tri-dnevne obiske pri nemškem diktatorju Hitlerju. Ciano se je takoj po prihodu podal k Mussoliniju, da mu poroča o izidu razgovorov med obema zavezniškima državama.

Prav za prav nihče ne ve, kaj se je sklepalo. Samo toliko so dali v javnost, da je zveza med Italijo in Nemčijo še bolj utrjena in da bo Italija do skrajnosti podpirala Nemčijo v njenih zahtevah.

Nemški poslanik v naglici zapustil Pariz

Paris, Francija. — Nemški poslanik za Francijo, von Welczek, je v nedeljo nenadno zapustil Pariz. Poslanik se je malo prej razgovarjal z premierom Daladierom, nato se pa takoj odpeljal na kolodvor. Ugiblje se, če je Francija prekinila diplomatske odnose z Nemčijo, ali je poslanik odšel iz kakšnega zasebnega vzroka. Poslanik je pred odhodom zatrdil, da si je šel samo pomeriti novo uniformo. Najbrže se je pa odpeljal domov, da dobi nova navodila od svoje vlade.

250 PROSILCEV ZA "KRVNIKA"

Robert Elliott, ki je uradni izveševalec smrtnih kazni na električnem stolu v Sing Singu in drugih vzhodnih državah, je resno zbolel in najbrže ne bo več opravljal tega "posla." Dozdaj se je že priglasilo 250 prosilcev, med temi osem žensk, ki bi radi dobili to službo.

Zadušnica

V četrtek ob 7:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Frank Verbičem. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

RAY T. MILLER NI KANDIDAT

Ray T. Miller, ki se nahaja na konvenciji Kolumbovih viteзов v Seattle, Wash., je včeraj brzojavil v Cleveland, da on absolutno ne bo kandidiral za župana. Enako se je izjavil pred odhodom iz Clevelanda, vendar so njegovi prijatelji kljub temu imeli pripravljene peticije, da jih začno razdajati za podpise. O tem je zvedel Miller in brzojavno prepovedal vsako nabiranje podpisov zanj.

NAJNOVEJŠE VESTI

London, Anglija. — Angleška vlada je bila uradno obveščena, da se je podal komisar Lige narodov, dr. Karl J. Burkhart, pod katere pokroviteljstvo je mesto Gdansk, v Berchtesgaden k Hitlerju, da se pogovori glede Gdanska. Potem bo stopil v dogovor glede tega vprašanja s poljskim zastopnikom in potem s predsednikom senata v Gdansk. Vse izgleda, da se bo skličealo Anglijo, Francijo, Italijo, Nemčijo in Poljsko k skupnemu posvetovanju in tam se bo najbrže dalo Gdansk Nemčiji, ne da bi padel zato en sam strel, kot se je to zgodilo pri Češki in Avstriji.

Reno, Nevada. — Oblasti so prijele osumljenca, ki je opazoval z bližnjega hriba železniško nesrečo, kakor smo poročali včeraj in ki je potem zbežal. Manjka mu ena noga in oba uhlja. Kakor je osumljenec izjavil, je vse te ude izgubil pri železnici in da je vsled tega gojil tako mržnjo do železnice. Strokovnjaki trdijo, da je premaknil tračnico nekdo, ki je vajen dela na progih. Toliko je gotovo, da je nekdo našel iztril vlak, pa naj je imel pri tem že kakršenkoli namen.

Rim, Italija. — Italijanska vlada se je začela baviti z načrtom, da se naseli nemške in avstrijske žide v Etiopiji. Odbor petih mož se bo odpeljal z letalom v Afriko, da izbere kraj za židovsko naselje. Zaenkrat bi ustanovili pet kolonij, pozneje pa še več. V Etiopiji nameravajo naseliti do 5,000,000 židov.

Praga, Češka. — Policija je izdala povelje, da židje ne smejo posejati gotove kavarne, gotova privatna kopalnica in nobene javnih kopalnic. Vse židovske trgovine morajo imeti napise, da je to židovsko podjetje.

Zrakoplovna nesreča

Rio de Janeiro, Brazilija. — V tukajšnjem pristanišču je treščil v vodo ogromni ameriški zrakoplov od Pan-American zrakoplovne družbe, ki je vozil potnike iz Miami, Florida. Letalo je zadelo v žrjavni stolp in začelo goreti. Padlo je v vodo in pri tem je izgubilo življenje 14 oseb, med temi šest Amerikancev.

Zaroka

Mr. Frank Bittenc, 922 Alhambra Rd. nazaranja, da se je zaročila njegova hčerka Joyce z Mr. Matt Le Nassi, 14319 Thames Ave. Bilo srečno!

Obisk iz Chicaga

Mr. in Mrs. John Sajovic iz Chicaga, Ill. sta prišla na obisk k Mrs. Peter Kodrič, 6725 Bayliss Ave., ki je sestra Mr. Sajovica. Znanici Sajovicevih iz starega kraja so vabljeni, da jih obiščejo na gornjem naslovu.

LOTI PO \$1.00

Sitka, Alaska. — V tem kraju bi radi začeli naselbino. Zato se nudijo stavbinski loti zelo poceni. Samo en dolar plačate, pa je lot vaš. Ceste so že tam, voda tudi, treba je samo še hiše. Kdor kupi lot, ne mora zavezati, da si bo tam postavil hišo. Ampak en pogoj je pa pri vsem tem. Te cene lote se dajejo samo ribičem.

Odobritev kandidata

Slovenski demokratski klub 32. varde je indorsiral Mr. Joe Poznika za kandidata v mestno zbornico. Članstvo se je zavezalo, da bo delovalo s polno paro za njegovo izvolitev.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Cleveland, po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 26, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 189, Tues., Aug. 15, 1939

Evropa je pripravljena za igro

V Evropi se vedno bolj bliža ura, ko se bo dvignil zastor, za katerim se pripravlja žaloigra, ki bo, če bo prikazana, še silnejša kot je bila pa ona, ki se je odigravala v letih 1914 do 1918.

Proti koncu tega meseca ali v septembru bo kriza na vrhuncu. Kriza, ki je grozila lansko leto in ki se je preprečila v znanem parku v Münihu, ni bila niti senca proti temu, kar grozi danes.

Sicer nihče ne trdi, da bo prišlo do vojne, toda nervoznost je velika in skipeti zna vsak čas. Vprašanje bo, kdo ima močnejše živce in kdo bo bolj vztrajen v svojih zahtevah. Pravijo, da ima Hitler močnejše živce in da se mu bodo drugi podali, ki ne bodo mogli vzdržati visoke napetosti.

Za Hitlerjem se zbira oborožena masa nemškega rajha. Koncem tega meseca bo imel Hitler pod orožjem 2,000,000 mož, kakor sodijo vojaški strokovnjaki. Nekateri celo sodijo, da jih bo imel do 2,500,000.

Za to vojaško silo je pripravljenega živeža v skladiščih za najmanj dvanajst mesecev. Enako tudi kuriva za mehnične oddelke vojske. Za toliko časa Nemčija računa, da bi bila v slučaju vojne obkoljena.

Nemški vojaški manevri bodo koncentrirani proti Poljski. Glavni stan generalnega štaba nemške armade bo severno od Bratislave, prav blizu poljske meje.

Namen nemške armade je obkoliti Poljsko. V ta namen lahko pošlje vojaštvo na Slovaško. To je bila cena, ki jo je plačala Slovaška za nemško pokroviteljstvo. Pa Hitler ima še daljše načrte. Svojo armado bi namreč rad poslal na Madžarsko, da bi tako stisnil Poljsko tudi od juga. Zato Hitler negovarja Madžare, naj vzamejo Slovaško, v zameno pa dovolijo nemški armadi, da sme korakati po madžarski zemlji. To pa Madžarom nič kaj ne diši.

Zdaj si Hitler na vse kriplice prizačeva, da prepreči trozvezo z Anglijo, Francijo in Rusijo. Med temi državami se vršijo zdaj pogajanja, toda tudi Hitler se z Moskvijo skrivaj pogaja. Na drugi strani si pa Hitler prizačeva, da pridobi Japonce za nemško-italijansko os. Zavezniki nimajo nič proti temu, ker računajo, da bi dobili Ameriko bolj gotovo na svojo stran, če se zveže Japonska z Mussolinijem in Hitlerjem. Toda to so samo diplomatski zapletljaji. Kar se tiče pa faktičnih razmer, ima Hitler sledeče načrte:

Hitler bo odpravil colninsko postajo v Vzhodni Prusiji. Tako bo postalo mesto Gdansk avtomatično del gdansko-nemškega colninskega sistema. Potem bo gdanski senat razglasil vse meščanstvo, da so postali nemški državljani. Tako Gdansk ne bo faktično nemški, ampak prebivalstvo bo nemško, kar je eno in isto.

Potem bo pa Hitler čakal. Veliko upanje ima, da bo vse dosegel brez vojne. Če bo kdo kaj rekel, bo Hitler vprašal svet: Kdo pa more zabraniti gdanskem prebivalstvu, če hočejo postati nemški državljani? Ali nimajo v tem popolno svobodo in pravico odločati?

In če bi Poljska proti temu protestirala, bo Hitler rekel, da je poljska država začela vojno, ne pa on. In če Poljaki marširajo proti Gdanku, bo prebivalstvo mesta poklicalo Hitlerja na pomoč. In ker bodo že nemški državljani, bo rekel Hitler, da je njegova sveta dolžnost, da jih brani. Tako Hitler računa, da bo ves svet videl, da so začeli vojno Poljaki in v tem slučaju jim ne bodo šli na pomoč ne Francozi ne Angleži.

Hitler nadalje računa, da Poljaki ne bodo branili svojih pravic v Gdanku, ker bi se s tem pokazali kot napadalci. Poljaki pa pravijo, če bodo mirno pustili Hitlerju, da se po ovinkih polasti Gdanska, bo to toliko kot da bi započeli svojo usodo. Ker Hitler bo najprej vzel Gdansk, potem Poljski koridor in nato še Poljsko samo.

Torej tu je zdaj vsa tista nevarna točka, ki zna razpaliti ves svet. Vprašanje je samo to, če se bodo Hitlerju posrečili njegovi načrti in bo vse dosegel brez vojne. Eno je gotovo, da Hitler ne bo prvi sprožil puške. Uredil bo pa vse tako, da bo začel drugi in on se bo samo branil in potem jokal svetu, da mu ni kazalo drugega.

Vprašanje je, v koliko bosta šli Anglija in Francija da-leč s svojimi obljubami Poljski. Ali se bo Anglija in Francija zdelo vredno, da gresta v vojno radi malega mesta Gdansk? Ali bosta zavzeli enako stališče kot takrat, ko je šlo za Češko?

Toda o vsem tem ne bo treba dolgo ugrabiti. Predno bo grozdje zrelo, bomo že vedeli pri čem smo. Do osem milijonov mož je danes v Evropi na orožnih vajah. Če bodo poslani po končanih manevrih domov, si bomo lahko oddahnili.

Kaj pravite?

V Nemčiji so oni dan z velikimi slovesnostmi praznovali 25 letnico pričetka svetovne vojne. Bomo videli, če bodo s takimi paradami slavili tudi 25 letnico, ko so na kolenih prosili za mir.

Socialistu Jontezu ni všeč pisanje našega lista. Pa ne da bi bil užaljen, ker mu nismo ponudili uredniške šarže?

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

PRI STRICU V NEMČIJI—KUFSTEIN—KIEFESFELDEN

Po dobrih treh urah vožnje smo dospeli iz Münicha v Kufstein. Pred 11. leti, se še dobro spominjam, so nam na kolodvoru carinski uradniki pregledali vso prtljago predno smo smeli nadaljevati našo pot v mesto Kufstein, kajti takrat je mesto spadalo še pod avstrijsko vladno, sedaj, ko mesto spada pod "Reich" ali nemško vladno so tudi to carinarico odpravili. Pred leti, ko smo hodili peš čez mejo, so nas vselej ustavili na meji med Kufsteinom in Kiefesfeldenom in sicer na eni strani Avstriji in na drugi pa Nemci. Tu smo vsakemu morali pokazati potne liste kljub temu, da smo hodili peš in po eni in isti poti, a sedaj je tudi to odstranjeno. Čitali smo tudi o Hitlerjevem pohodu v mesto Kufstein in kako sijajno je bil sprejet.

Mesto Kufstein je majhno mestce, toda zelo krasno. Ko smo ogledovali to mestce se nam je dozdevalo kot bi bili v gledališču in ogledovali slike krasne prirode v gorah. Vse to se vidi tu v tem mestu v resnici. Pogled na te gore je krasen, tu vidiš goro pokrito z zelenjem in zopet drugje pa se blišči sneg, med njimi pa se vijajo bistri studenci. Hiše so zidane v različnem slogu, ene imajo ravne strehe in zopet druge drugačne in vsaka pa ima mali "balkonček" in zopet druge pa velike verande. Mesto Kufstein je najlepše mesto na Tirolskem. Kako krasna je ta dežela! Ko zjutraj vstaneš je vse zakrito v meglo, polagoma se megla umakne in pokaže se ti najlepša slika narave, ki si jo moreš misliti.

Naj omenim, da se je ravno tri tedne pred našim obiskom v Kufsteinu mudila tukaj tudi Hermina Prislant, hčerka gl. predstavnice SZL, ki je obiskala zdravilnice in njegovo soprogo v tukajšnjem mestecu, kjer sta se mudila na odhodu že več mesecev. Tudi ona ni mogla prehladiti lepote tega kraja, ki je resnično tako romantičen. V te kraje prihajajo na oddih Nemci iz vseh krajev Nemčije in Avstrije. Posebno je ta kraj priljubljen hribolazcem. Tu vidiš odrasle fante in može hoditi v kratkih hlačah z naravnimi in raznim orodjem na hrbtu, ki je potrebno vsakemu hribolazcu. Ljudje so zelo prijazni in vsak tujec te pozdravi. Opazila sem, da tukaj zelo rado dežuje in skoro se ne smeš oddaljiti tri ure od doma, da ne bi vzel tudi dežnika s seboj. Te spremembe se ponavljajo vsako leto.

Prav krasen in zanimiv je pogled iz daljave na starodavni grad, ki stoji sredi Kufsteina na visoki kameniti gori. Krog njega se razprostira jezero. Na gradu se blišče velike erke: "Ein Fuehrer — Ein Volk — Ein Reich," kar pomeni: "en vladar, en narod, ena država." Te erke se vidi lahko že daleč iz vlaka, posebno se lepo vidi ponoči, ko so vse razsvetljene z električnimi lučmi. Kaj takega še nismo videli na našem potovanju.

Prvo, ko smo dospeli v Kufstein, smo si preskrbeli hotel in kot nalašč smo dobili hotel ravno nasproti kolodvoru, to je hotel Gizela, kjer smo se tudi registrirali. Tu smo imeli lepo priliko se peljati z vlakom na vse strani. Malo smo si oddahnili in še tisto popoldne, kljub temu, da je bilo že pozno, smo se odpeljali v Kiefesfelden, k stricu Lovrencu Šetina. To mesto je oddaljeno od Kufsteina samo 15 minut z vlakom in tudi zelo sliči mestu Kufsteinu in skoro bi

lahko rekli, da sta "twin cities," le toliko, da je mesto Kiefesfelden bilo vedno pod nemško oblastjo in tu vlada ni napravila posebne spremembe.

Ko smo prišli k stricu, je bilo zopet pravo iznenadenje, kajti ni nas pričakoval in smo ga spravili v nekako zadrego. Začel se je nekam počasi izgovarjati, da je ravno zjutraj oddal posebno sobo nekemu turistu, ki vsako leto pridejo iz mest na deželo na oddih in da lahko lazijo po hribih. Ta striceva zadrega nas je spravila v smeh, ker mi smo že imeli preskrbljene sobe in poleg tega nam je bilo ljubše ostati v Kufsteinu, kjer smo imeli tudi boljše zveze z vlakom. Hotel je nam na ljubo odpovedati najemnikom, kar pa nismo dovolili. Kajti ti ljudje v teh mestih si največ zaslužijo v poletnem času, ko oddajajo sobe letoviščarjem.

Stric Lovrenc živi tu že od mladih let in vsa leta dela tu v kamnoseški delavnici, ki je ena največjih v Nemčiji. Tu izdelujejo vsakovrstne in najfiniješe granitne vzorce za velike zgradbe in pokopališča. Tudi ženske in dekleta delajo moška dela in so vesela, da sploh imajo zaslužek. V teh delavnicah je delal v mladih letih tudi moj ata Mr. Simon Šetina, radi tega je imel tu toliko znanec in prijatelj, ki so ga pozdravljali in se po nemško pogovarjali o raznih doživljajih iz življenja. Mnogo izmed teh je pristnih Slovencev in so se v dolgih letih bivanja v Nemčiji popolnoma ponemčili in zdelo se mi je ravno tako kot smo mi Slovenci v Ameriki, ki vedno čutimo in cenimo deželo, katera nam daje zaslužek in kruh. Mnogo starih atovih znanec še vedno dela v tej delavnici, čeprav bi lahko imeli že penzijo, to pa radi tega, ker več zaslužijo na ta način.

Prišli smo k stricu ravno na njegov rojstni dan, radi tega je bilo svidenje v dvojno veselje. Da pa njegov rojstni dan bolj proslavimo, smo šli vsi skupaj v bližnje gostilno. To je bila krasna restavracija, ki ima sobe, ki so primerne za vsako osebo od berača pa do najelegantnejšega gosta. Ko smo vstopili so bile sobe nabito polne, ker so se letoviščarji ravno vrnili s hribov na kobilu in zopet drugi pa samo na pomenek s prijatelji. Tudi mi smo si poiskali prostor in naenkrat smo opazili, da so bile oči vseh obrnjene na nas in prej tako glasna družba je naenkrat utihnila. Čutila sem se v zadregi, ker sem videla, da sem bila opazovana. Soproge mojega strica ob našem prihodu ni bilo doma, ker ob nedeljah vedno pomaga v kuhinji te gostilne in bilo je pravno veselje, ko je šel stric v kuhinjo in jo pripeljal k nam, kajti ona ni najmanj slutila, da se mi nahajamo v mestu.

Preživeli smo lep večer, a le čudno, da nismo mogli biti domači, vedno smo čutili, da nas gostje pri sosednjih mizah opazujejo itd. Tu je moj ata zopet zagledal enega svojih prijateljev iz mladih let, Mr. Azmana, in zopet je zavladalo veliko veselje. Ta nam je predstavil svojega sina, ki je bil več let tudi v Ameriki in prav dobro obvlada angleščino; prisedel je v našo družbo in z veseljem smo ga sprejeli, ker sedaj smo imeli človeka s katerim smo se tudi o Ameriki malo pogovorili. Povedal nam je, da je sedaj že več let v državni službi in da se mu imenitno godi. Privaditi se je moral vsemu in končno pa je tukaj vseeno kdo jim reže kruh, samo da ga imajo.

Seznanil nas je še z drugim mladim nemškim gospodom ter sta povabila moji hčerki na velik ples, ki se je imel vršiti prihodnji torek v najlepšem kraju Kufsteina v prekrasni plesni dvorani. Kljub temu, da smo obljubile, da pridemo, vendar nismo čakale do torka, ker naša pot nas je vodila dalje in smo se že v torek jutro poslovili. Opazili smo, da je vsak novodošel gost, ki je prišel v gostilno se najprej odkril in nato pozdravil "Heil Hitler." Čudno nas je dirnil ta pozdrav, kajti spominjam se, ker še ni dolgo tega, ko je bil naš pozdrav: "Hvaljen bodi Jezus Kristus" in ta pozdrav je še danes v navadi med Slovenci. Igrala je trikomadna godba (klavir, cello in violina) prelepe tirolske melodije in tako smo se zadržali in s pravim užitek poslušali godbo in družbi strica in njegovih prijateljev. Ko smo zapuščali gostilno je deževalo in takoj so nam dobili avtomobil, ki nas je vse skupaj zapeljal v naš hotel in že v 15 minutah smo bili v svojih sobah.

Drugi dan, v ponedeljek je bil praznik Vnebovzetje, 15. avgusta, zato smo se podali v cerkev. Cerkev stoji na malem hribčku in sv. maša je bila z leviti. To je krasna cerkev in je bila nabito polna ljudstva. Na koru je pelo preko 50 pevcev in nad 30 godbenikov je spremljalo pevce z najrazličnejšimi instrumenti. Sv. maša je bila tako slovesna in tako povzdignjena, da kaj enakega še nisem videla v svojem življenju. Tako krasno petje in spremljanje orkestra bi poslušala kar naprej in le prehitro je minila sv. maša. Ta dan so praznovali v tej cerkvi imendan fars (žegnanje). Tudi pridiga je bila zelo slovesna in smo prav lahko razumeli. Nemško ljudstvo je že od nekdaj zelo pobožno in tu v cerkvi sem imela priliko videti resnično pobožnost tega vernega ljudstva.

Po sv. maši smo srečali strica, ki nam je prišel naproti ter smo jo mahnili v gostilno, v kateri smo bili pred 11. leti in šli smo kar v tretje nadstropje, na malico. Vse sobe v tej gostilni so tako napravljene, da se ti zdi kot da sediš na vrtu, a v resnici pa si v sobi. Tu prepevajo tirolski pevci kot znajo le oni in zopet v drugem kotu pa sedi Tirolec in igra na citre in s klobukom pobira milodare.

Popoldne smo šli v mesto kupovati spominkov. Imela sem trdni sklep, da bom kupila za moj "švogerino" Mrs. Mayme Fedo, ki ima gostilno v Rockdale, vrček s srebrnim pokrovom, kakoršne so imeli v starih časih in vedela sem, če ga tukaj ne kupim ga tudi drugje ne bom dobila, ker sem vedela kako težko se to dobi in imela sem srečo, da sem dobila krasno "beer stein" ali "beer mug" s srebrnim pokrovom in ki drži skoro en kvart pive. Zelo je pionsna nanj in ga kaže gostom v gostilni kot lep spomin iz Nemčije. Če verjamele al' pa ne, ta stvar je precej slana in sem zračunala, da pride v našem denarju pet dolarjev.

Ko smo tako hodili po vasi smo občudovali krasne križe ob poti, ravno take kot jih imajo v Sloveniji in tudi vsa tista domačnost, kar napravi potnika, da se čuti tako varnega in srečnega v tem kraju. Zopet smo šli na dom strica Lovrence, kajti prihodnji dan smo se morali posloviti in naše ure so bile štete, treba jih je bilo dobro izbrabiti dokler smo bili še v bližini naših sorodnikov. Mnogo smo si imeli še povedati, kar se je dogodilo med leti.

Drugo jutro ob devetih nas je že vlak odpeljal proti Salzburgu, a naše misli in pogovo-

ri so veljali le lepi Tirolski in stricu. Bog ve, če se bomo še kdaj videli. Veliko imam sorodnikov, a vsi so raztreseni po svetu. Žal nam je bilo, da nam ni bilo mogoče videti Kristusovo trpljenje v živih slikah, kakor smo ga videli pred 11. leti na "Tiersee," kamor sta nas bila spremila stric in soproga, ker se ta igra odigrava samo v gotovih letih in to leto je niso kazali. Pri tej predstavi nastopa nad 300 oseb.

Slovenski katoliški dan

Prihodnjo nedeljo 20. avgusta, bo za nas Slovence jako pomenljiv dan, kajti to bo dan ko se vrši velika prireditev vseh slovenskih fara v Clevelandskih okoličinah in to pod pokroviteljstvom Slovenske zveze društev Najsvejšega Imena. To bo Slovenski katoliški dan.

Mogoče bo kateri si mislil, kaj je potreba tega. Kdor pa zasleduje delovanja drugih narodnostnih, bo čital skoraj vsaki teden v časopisu, da imajo na primer Slovaki svoj skupni Katoliški dan, navzočih je bilo 15,000. Potem ravnotako čehi, Poljaki, Nemci, Irci in drugi; pri vseh ogromna udeležba. Zakaj potem pa tuji mi Slovenci ne bi enkrat javnosti pokazali, da smo tudi mi močni v številu in da se zavemo, da je naša dolžnost se javno pokazati.

To je torej naš namen. Skupni nastop! Kar se pa tiče morebitnega denarnega prebitka, bo šel pa ves za v pomoč naši očetom frančiškonom, za zidavo novega samostana.

Delovanje naših očetov frančiškanov je vsem znano in ko bo novo poslopje urejeno, kakor tudi drugo bomo lahko vsi ponosni na naše "AMERIŠKE BREZJE." Marsikateri bo tam prebival veselo ure.

Program za ta dan, bo tak da bo vsak zadovoljen. Petja bo in godbe, pa tudi govori, mapak se ni treba bati, da bi se vse preveč dolgočasil z dolgimi govori. Govori bodo kratki in pomembni. Glavni govornik, bo pa pater Alexander Urankar, iz Lemonata. Father Urankar je izvrsten govornik, ki ga bo veselje poslušati. Bodo pa tudi drugi odlični gostje iz domovine in marsikaj se bomo lahko pogovorili.

Za plesateljine bo izvrstna godba na razpolago, tudi drugih zabav kakor kegljanja in drugo za kratek čas bo obilo.

Za lačne bodo skrbele naše dobre žene, od vseh starih fara. Dekleta bodo stregle; moške in fantje bodo skrbeli pa za žejne.

Vse to se vrši na znanih špekotovih prostorih v Euclid, O.

Torej še enkrat vljudno vabimo vse Slovence v Clevelandu in okoli pa tudi drugi iz države Ohio pridite ta dan in se poveselite z nami, za koristno stvar; NE BO VAM ŽAL! "NA SVIDENJE" 20. avgusta na Špekotovih prostorih.

Pozdrav,

Frank A. Hochevar.

EUCLID RIFLE CLUB

V sredo 16. avgusta se vrši važna seja našega kluba. Vsi člani so prošeni, da se udeležijo. Treba je ukreniti vse potrebno za Clambake, ki ga priredi naš klub v sredo 30. avgusta na Močilnikarjevi farmi. Pridite in podajte svoje nasvete, da se pravočasno preskrbi vse potrebno. Izid zadnjega streljanja je sledeč:

Mandel	15
Zabukovec	16
Plesec	17
Kunstel	15
Gubanc	15
Sepic	15
Baraga	16
Turšič	16
Lampe	15

Eden naših fantov je zadnjo sredo nekaj izgubil na strelišču (pri marjašu). Naj pride iskat, bo dobil nazaj, če ne bo dež.

Chas. Lampe, mgr.

Če verjamele al' pa ne

Ne vem koliko časa sem spal oziroma koliko časa sem plaval nad oblaki in se skušal obdržati na postelji, ki je hotela brez mene naprej. Saj spal vem da nisem, ampak sem bil samo ranjki za ta svet za nekaj časa.

Ko odprem oči, sem opazil, da stojte vrata še na istem mestu in tudi omara na desni strani je precej trdno stala. Pogledam proti koncu postelje in vidim, da se je tudi postelja precej umirila in prišla k pameti. Poleg sebe vidim bolničarko, ki me je vedno vlekla za roko in pri tem vneto gledala na neko merilo, ki je menda kazalo, kako hitro sva se vrtela s posteljo po sobi.

Pa kaj me bo ta ženska podobna za zmeraj držala, ali kaj? Pa če bi mi s tem kaj odleglo, bi že nič ne rekel. Pa mi je bilo kljub vsej tej nežnosti tako čudno v glavi in sploh povsod, kot drugo jutro po kakem pikniku, kjer smo reševali domovino in vneto zagovarjali pristne slovenske šege in navade. V ustih mi je bilo nekako tako kot bi se bil najedel gnoja na tešče, ali pa če bi jedel sirove krompirjeve olupke s česnom.

Sreča je še bila, da me je nežna sanitejka držala za desno roko, ki nima prav nič zveze z srcem, torej ni bilo prav nobene nevarnosti za kakšno mednarodno zapletljaj. Se reče, saj se mi je kar neumno zdelo, da sem prišel v bolnišnico menda samo zato, da me bodo po nji božali, pa sem moral kar pustiti, dokler se ne bodo naveličali. Prav za prav, če bi me bila takole kakka stvar držala za roko pred kakimi 30 leti, bi se mi morda še fletno zdelo, zdaj me ni pa prav nič ganilo in zdaj mi ni.

Pa se je menda tudi bolničarka tega naveličala, ali je imela pa kak drug opravke, ker zmišljala se je, da je tega držanja že dovolj. Še enkrat je pogledala na uro, položila mojo roko lepo odejo, nekaž zapisala na listek in odšla. Bogeve kaj je zapisala? Morda je zaznamovala čas, koliko ga je po nepotrebnem zapravila z mojo roko. Saj jo nisem vprašal, da naj, kaj se pa sili!

Potem sem ostal pa sam in skušal spraviti svoje misli v vrsto, da bi marširale druga za drugo po poti in bi iz njih izbral zadnje svetovne dogodke od enajstih naprej. Pa se mi je zdelo, da so dobile misli peruti in da so v moji glavi sami brezglavi in komarji, ki v pisru je bilo tako šumenje in spreletavanje, da nisem mogel niti dognati, čemu sem prav za prav tukaj. Samo to sem opazil, da se je moje telo ločilo od domačega ognjišča in da je postalo popolnoma nevtralo oziroma, da je razglasilo samostojno republiko ter si začelo samo pečlariti in gospodariti na svoje stroške. Prekinilo je z menoj vse prijateljske odnose in mi odreklo vso pokorščino. Pa toliko let sem ga glajšal in mu stregel! Kakšna hvaležnost je to, vas vprašam. Sram naj ga bo! Poskusil sem se premakniti, pa je bilo tako vpitje in protestiranje, da je bilo že kar grdo. Niti palec na nogi, ki me je sicer vedno ubogal, se zdaj niti zmenil ni, ko sem hotel malo pogibati z njim. Je že prav! Saj se bova že še videla enkrat proti božiču na kakšni gmajni in takrat se bo pa vrnilo. Dozdaj sem vedno gledal, da sem ga skrbno zavijal, če je bil mraz, zdaj naj se pa kar pripravi.

Se reče, saj bolečin nisem ravno imel, samo bolelo me je vse. Pa nisem prav nič vedel zakaj. Saj vendar nisem bil drugje kot da so me peljali gori v drugo nadstropje, kjer sem lepo spal kako poldrugo uro, pa sem moral imeti hude sanje, da je zdaj vse tako narobe in je.

(Dalje prihodnjič)

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

"Da. Radi tega je prišel. Utegne pa biti, da si je premislil."

"Zakaj?"

"Ker ve, da sem ga zasledoval."

"Uff —! Škoda!"

"Da! Ker niso nič govorili, sem se obrnil, oditi sem mislil. Pa se mi je vdrlo. Tla so bila izpodkopana, morebiti jih je izpodkopala kaka žival. Old Shatterhand me je čul. Koj se je obrnil. Videl me je. Skočil sem, pa že mi je bil za petami. Ujel me je za suknjo, pa iztrgal sem se mu. Vpil je sicer, naj stojim, pa tako neumen le še nisem. Še globlje v gozd sem se skrili, sedel v temi in čakal, da bi nevarnost prešla."

"In njegovi ljudje?"

"Hoteli so mu pomagati, pa jim je naročil, naj počakajo, da se vrne. Sam me je še iskal. Nekaj časa sem še čul njegove korače, potem pa je bilo vse tiho."

"In kam je odšel?"

"Ne vem. Daleč gotovo ne. Ni me našel, pa se je vrnil."

"Te je spoznal?"

"Menda ne. Pretemno je bilo."

"Morebiti pa kje tu tiči in nas opazuje —"

"Ni mogoče! Saj ni vedel, kam sem bežal. Vrnili se je k svoji četi."

Počakal sem, zlezal iz gozda in bežal po dolini. Straža mi je povedala, da ste tu."

Umolknila sta. Poveljnik je razmišljal, pa vprašal:

"Kaj misli moj beli brat ukreniti?"

"Rad bi najprvo vedel, kaj misliš ti ukreniti."

"Položaj se je čisto spremenil. Apačev ne bomo dobili v pest. Ne moremo jih iznenaditi. Najbolje je, da odidem."

"Domov —?"

"Da."

"Kaj ti na misel prihaja —! Ali te je strah tiste peščice Apačev?"

"Moj beli brat naj me nikar ne razžali! Ni me strah, pa če lahko dobim sovražnika v roke brez boja in prelivanja krvi, ga ne bom napadal. Tudi najpogumnejši poglavar se bo izognil napadu in štedil s svojimi ljudmi, ako lahko na drug način dobi sovražnika v pest."

"Torej misliš, da boš brez boja dobil Apače v pest, če odideš?"

"Da."

"Bi le rad vedel kako."

"Šli bodo za nami. Winnetou ve, da si pri nas, niti za trenutek ne bo pustil naše sledi iz oči. Poskrbeli bomo, da bo naša sled kar mogoče jasna pa ga bomo zvalili v našo vas."

"Torej za vabo bi vam naj bil? Hvala lepa! Cemu naj spet bežim in se skrivam, ko tukaj čisto lahko dosežem svoje namene!"

"Nič, prav nič ne boš dosegel! In med potom v našo vas ti ne grozi prav nobena nevarnost!"

"Oho —! Če nas dohitijo, mi grozi največja nevarnost, ki je vobče mogoča, namreč smrt na kolu."

"Ne bodo nas dohiteli! Odri-nili bomo koj sedajle, Apači pa bodo čakali na nas vso noč in še jutri predpoldne. In ker nas ne bo od nikoder, bodo poslali oglednika in mnogo časa bo minilo, da se vrne in da se Winnetou prepriča, ali smo res odšli."

Najmanj pol jutrišnjega dneva bo minilo, preden bo krenil za nami. In kje bomo že mi tisti-krat!"

"Sedaj da bi odrinil? Koj sedaj? Tega ne dovolim! Kaj po-reče tvoj poglavar, ko zve, da si brez nujnega razloga odšel in da nisi porabil ugodne prilike, ki se ti tukaj nudi! Misli na to!"

Poveljnik je molčal. Santer-jev opomin je torej le zalegel.

In Santer je njegovo obotav-

ljanje tudi koj izrabil.

"Da," je dejal, "prilika je zelo ugodna! Noben nov načrt bi ne bil tako ugoden! Zato prilike ne smemo zamuditi. Drugega nam ni treba, ko da obrnemo past, ki so nam jo Apači nastavili, in ujamo memo Apače v njo."

"Uff —! Kako bi to naredili?"

"Napadli bomo oddelka, ki stražita vhod in izhod, pa vsakega posebej. Lahko delo bo, ker sta oddelka maloštevilna."

"Torej bi najprvo napadli od-delek, ki mu poveljuje Old Shatterhand?"

"Da."

"Kedaj? Jutri zarana? Jez-dili bi mimo njih pa se naredi-li, kot bi ne vedeli za nje?"

"Ne. Še nočoj jih primemo."

"Uff —! Kako?"

"Čisto enostavno. Saj natan-čno poznam kraj, kjer čaka Old Shatterhand na vas. Vodil vas bom. Oči Kiow so vajene teme in njihove kretnje so kakor kret-nje kače, neslišno in neopazeno bodo stopali po gozdnem mahu. Obkolili bomo Old Shatterhan-da in njegove ljudi in planili na dano znamenje nad nje. Prav nobeden nam ne bo ušel. Pokla-li jih bomo, še preden jim bo na misel prišlo, da bi se branili."

"Uff —! Uff —!?" so vzklikali nekateri Kiowe. Santerjev pred-log jim je gotovo zelo ugajal.

Poveljnik pa je bil previdnej-ši. Počasi je dejal:

"Uspelo nam bo, če bomo zelo zelo previdni."

"Mora nam uspeti! Glavno je, da jih neslišno obkolimo. In to ni tako težko. Nato nekaj sun-kov z nožem in opravili smo. Plen je vaš, ničesar ne potrebuj-em. In potem se lotimo Winne-toua."

"Tudi še nočoj?"

"Ne. Jutri zarana. Winne-tou mi je predragocen, ne sme mi uiti. Po noči pa bi se utegnil izmuzniti. Naredili pa bomo z njim prav tako, kakor je on mi-slil z nami narediti. Delili se bo-mo. Eno četo bom sam še nočoj peljal v sotesko, v katero so nas mislili zvabiti. Tam bo počaka-la do zore in šla naprej, jaz pa se vrnem k vam. Pri izhodu jih bo Winnetou napadel, misli bo, da prihaja Old Shatterhand s svojimi ljudmi za njimi. Drugo četo pa bom ob zori peljal po poti, po kateri je Old Shatterhand prišel sem v dolino. Vem, da jo bom gotovo našel. Prepričan sem, da pelje skozi gozd na vrh, po drugi strani v ravnino in oko-li brega k izhodu iz soteske. Winnetou bo pazil seveda samo na sotesko in nas ne bo videl. Zajeli ga bomo in ker nima več ko kakih petnajst ljudi pri se-bi, se bo moral vdati."

Tak je moj načrt."

"Ako se nam posreči, je do-ber," je dejal poveljnik.

"Če se strinjaš z mojim načr-tom, se ne obotavljamo več! Za-čnimo!"

"Old Shatterhanda obkoliti, ne da bi kaj opazil, ni lahka reč. Izbral bom tiste svoje ljudi, ki tudi po noči izvrstno vidijo in ki so najbolj izurjeni v zalezova-nju."

Stopil je med bojovnike, za mene pa je bil skrajni čas, da se umaknem. Kiowe so mislili koj odriniti. Posvariti sem moral tovariše.

Zdrknili sem z višje skale na nižjo in na tla ter se splazil v gozd in v dolgih skokih zdiral po dolini do kraja, kjer so čaka-li tovariši.

"Kdo je?" sem čul Stoneta.

"Ste vi, sir?"

"Da."

V skrbah so si že bili.

"Kje pa ste tičali tako dolgo? Kajne, nekdo je bil pri nas na obisku? Kiowa seveda. Slučaj-no nas je našel, nas zalezoval, pa ste šli za njim?"

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Obiskala sva še frančiškane, ki imajo poleg cerkve Jezusovega rojstva lepo cerkev sv. Katarine in pa samostan. Z izredno prijaznostjo so naju sprejeli ter vse razkazali, na-zadnje pa nama postregli z iz-borno vinsko kapljico. Pri njih sem se počutil približno tako kot pri naših frančiška-nih v Lemontu, kakor tudi po-tem v Ljubljani. Zelo so dobri ti sinovi sv. Frančiška, ki se še vedno drže reka svojega veli-kega duhovnega očeta, ki je dejal: "Vsi gostje naj bodo sprejeti kakor Kristus!" Do-bro je, da jih ima Betlehem in le škoda, da niso oni gospodar-ji cerkve in votline Jezusovega rojstva. To oni zaslužijo. Sv. Frančišek, njih ustanovitelj, ni pokazal samo na Križanega, ampak je bil tudi prvi, ki je dal napraviti jaslice in so po-tem prišle v splošno navado ta-ko, da jih ima dandanes skoro vsaka krščanska hiša, ter so neprimerno lepši okras svetega večera kot pa božično drevo.

Zahvalivši se postrežljivim oo. frančiškanom, se vrneva na-zaj v votlino Jezusovega rojstva, da si še enkrat ogledam ta ljubki imenitni prostor ter si ga vtisnem v srce. Težko je jemati slovo od tega kraja; iz-rojstne hiše je lažje iti kot od tukaj. Htel sem navzgor po stopnicah, se večkrat ozrl na-zaj v votlino in že na vrhu stop-nic sem vzdihnil: O, sv. Jero-nim, dobro si izbral ko si se odločil, da ostaneš tukaj!

Ko sva zapustila svetišče ter stopila skozi nizki vhod ven na prosto, pa vprašam dr. Alek-siča, zakaj je vendar vhod v to svetišče tako majhen. Pa mi pojasni, da so včasih prej Arab-ci napadali vernike, ter da so že vodili v cerkev svoje konje. Da se to prepreči in se lažje branijo, so zazidali vse velike vhode in napravili samo enega majhnega, ki edini vodi v sve-

tišče.

Zunaj so naju obkolili razni prodajalci spominkov, ter po-nujali svojo robo. Da si človek z veseljem kupi spominkov na takraj je umevno, ampak ku-piti od vseh je pa nemogoče. Nek prav zgovoren Neme-c naju je povabil v svojo trgovino, češ, da bova tam vse boljše iz-brala in pa tudi, da je cenejše. Pa kako je bil pri tem vabilu uslužen! Ko hočem fotografi-rati kraj, da si tako vzamem za spomin sliko, se on brž ponudi, da bo on slikal. Izvrstno! sem dejal, ter mu dal aparat, nakar sva stopila z dr. Aleksičem pred mali vhod cerkve. Ko je bila stvar gotova greva z njim v trgovino, kjer je imel na iz-bero res krasne stvari iz bisero-vine, oljkovega lesa in drugega materiala; povečini vse ro-dno delo. Človek bi si nabral, da bi komaj nesel, toda treba je previdnosti. V vsakem kra-ju kupiti nekaj, pa se nabere, da je potem kovčeg veliko pre-majhen. In ko nazadnje človek vse srečno stlači notri, nastane pa vprašanje, kako bo to stvar spravil čez mejo; kaj bodo rekli carinarski uradniki, če bodo ne bodo zahtevali carine več nego je vredno. In končno je tre-ba držati bilanco potovalnega budžeta povsem v redu, da se ne pride preveč navzkriž z de-narnico. Vse to je treba upo-števati pri nakupu spominkov.

Ko sem si nabral, kar se je meni videlo primerno, sva ob-skala še Mlečno votlino, šla mi-mo Betlehemskega pokopali-šča, kjer sem si iz višine ogle-dal ono zgodovinsko polje, kjer so pasli pastirji ter čuli pri čre-dah na Sveto noč, ko je stopil pred nje angel Gospodov ter jim oznanil Jezusovo rojstvo. Kraj je zelo prijazen in tudi prav rodovit. Od rodovitnosti tega polja je tudi ime mestu Bet-lehem, kar pomenja po na-

še: Hiša kruha. Da ima Betle-hem kruha pričajo rodovita polja, ki ga obdajajo, potem lepi oljčni nasadi, vinska trta in fige.

Dr. Aleksič mi v daljavi po-kaže visok hrib, kjer je grob kralja Heroda, morilca nedolž-nih otročičev. Prekanjeni li-sjak je skoval zlobni načrt ka-ko bi se iznebil novorojenega kralja Judov, je dal pomoriti betlehemske otroke, toda mu ni uspelo: Njega, katerega je hotel umoriti, ni dosegel, umak-nil se je v Egipt. Herod pa je potem zelo žalostno končal, kot so potem končali še mnogi mo-gočnjaki, ki so v preganjanju Kristusa sledili temu prvemu preganjalcu. Danes je ta nje-gov grob pozabljen, kakor so pozabljeni grobovi tistih, ki so poskušali z ognjem in mečem iztrebiti krščanstvo.

Napraviva še kratek izpre-hod po mestu, ki šteje danes okrog 7.000 prebivalcev, ki so povečini kristjani; največ od teh je katoličanov, potem so pravoslavni Grki, Armenci, Sir-ci ter le nekaj mohamedancev.

Vedenje prebivalcev je prav hvale vredno; tako so prijazni in vljudni. Prav dopadli so se mi otroci, ki so nekaj povsem drugega kot pa oni, katere sem videl na Oljski gori. Tu ni no-benega beračenja in o kaki ri-silnosti ni niti govora; tako le-po dostojno se vedejo in se jim vidi, da jim oliko ni španska vas, pač pa, da jo prav dobro poznajo. Pa saj imajo v zboru svetnikov dosti malih priproš-nikov, katerih kri je lila po Betlehemu, ko so darovali svo-je življenje za Njega, ki je bil tukaj rojen. Prav značilne so tudi lepe Betlehemčanke in slo-ves o njih lepoti ni pretiran. V teh ženskah je še danes nekaj odsvit lepote One, ki je na sve-to noč rodila Odrešenika sveta.

Naglo je potekal čas in pri-šel je čas odhoda. Avtobus je že čakal za odhod; še par mi-nut, pa se je bilo treba poslo-viti. Zeljno sem se oziral nazaj na mesto, zlasti pa na cerkev Je-zusovega rojstva, ko je avtobus zavil doli po klancu, potem jo

pa z veliko vrzino ubral po ce-sti, kjer je ob cesti na levo ma-la štirioglasta zidana stavba s kupolo. Tu je grob Rahele, matere Egiptovskega Jožefa ter žene očaka Jakoba. Tu je umrla in tu so jo potem poko-pali. Dr. Aleksič mi še pokaže ono polje, kjer se je David bo-jeval z Filistejci in mi razkazal še druge znamenitosti. V tem pa mi je izginil izpred oči Be-tlehem, od katerega sem se prav nerad ločil. Ker voznja z avto-busom ne vzame dolgo, sva bila kmalu v Jeruzalemu ter še pra-vočasno do obeda prišla v go-stišče.

(Dalje prihodnjič.)

Vabilo na sejo

Pevski zbor Slavčki ima svojo sejo vsaki tretji torek v mesecu in sicer pevci ob šestih in starši pa ob pol osmih zvečer. Vljudo ste vabljeni, da se odzovete v polnem številu. Posebno ste vab-ljeni tisti, ki mislite, da je vse v redu samo, da plačate. Pa to ni tako.

Pridite gotovo vsi, kajti pre-brani bodo trimesečni računi in računi od zadnjega koncerta v Pittsburgu.

Slavčki nastopijo tudi 20. av-gusta v Gordon Parku. Znano je že, da smo sklenili, da pevski zbor Slavčki praznuje petletnico svojega obstoja. V ta namen smo sklenili, da priredimo skup-ni koncert 8. oktobra. Po kon-certu pa bo prosta zabava in ples. Vsi veste, da je s takimi prireditvami ogromnega dela, zato pridite na sejo in pripeljte tudi kaj novih članov, sedaj jih še sprejemamo. S pozdravom in na svidenje na seji 15. avgusta.

U. Unetič, blagajničarka.

IZ DOMOVINE

—Koliko je nezaposlenih v naš-ši državi. V letošnjem juniju je iskalo dela pri vseh javnih bor-zah dela 36.808 moških in 7.264 žensk, skupaj 44.072. S preosta-limi iz meseca maja je bilo neza-poslenih 56.823. Ob koncu juni-ja je bilo nezaposlenih še 19.788. Pri vseh javnih borzah dela je bilo 1. julija prijavljenih 16.106 nezaposlenih moških in 3.817 žensk, skupaj 21.424.

— V bolnišnici je ugrabila smrt 8 letno posestnikovo hčerko Te-rezijo Breznik.

—Neprijetne posledice suše in vročine opazujejo mariborske gospodinje na trgu. Zelenjava se je namreč precej podražila ter jo je tudi malo dobili. Edino vrt-narji, ki lahko svoje vrtove mo-čno škropijo, so še dobro založe-ni z njo, kmetom pa preveč na-gaja suša. Ravno kmečka zele-njava pa je vsako poletje velike-ga pomena za uravnoteženje cen.

Primanjkuje tudi fižola v stro-čju in drugih zgodnejših pridel-kov. Nujno potreben bi bil izdat-nejši dež, ki bi napojil žejno zemljo.

—Smrten padec s kolesa. V mariborsko bolnišnico so pripel-jali 65 letnega najemnika An-dreja Baluna iz Draževrha, ki se je ponesrečil s kolesom pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Mož je pa-del s kolesa tako nesrečno, da si je prebil lobanjo ter je obležal nezavesten. Tudi v mariborski bolnišnici ga niso mogli spravi-ti k zavesti ter je v sredo zvečer po-škodbam podlegel.

—Spomenik Radgonskim upornikom in majstrovim bor-cem. 30. maja so potekla že štiri leta, odkar so bili smrtni ostanki slovenskih vojakov bivšega av-strijskega pehotnega polka 97, ki so bili ustreljeni kot jugoslovans-ki uporniki 27. in 29. maja 1918. v Radgoni, in Majstrovih borcev, padlih februarja 1919. v bojih za Radgono, položeni na pokopa-lišču v Gornji Radgoni k večne-mu počitku.

O priliki pogrebnih svečano-sti, katere so se udeležili v čast-nem številu tudi zastopniki na-ših emigrantskih društev, se je

sprožila misel, da naj se postavi tem junakom trajen spomenik.

Sedaj je pripravljeni odbor za postavitev tega spomenika pod vodstvom člana občinske upra-ve Hrastja in predsednikov gor-njeradgonskih narodno-obramb-nih društev, kakor podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda, Narodne odbrane, Sokola in dru-gih, sprejel osnutek arhitekta Kregarja iz Ljubljane. Spome-nik bo ostal na prostoru pred cerkvijo. V ta namen se bosta perušila stara mežnarija in sta-ra šola ter se bo tako nastali prostor planiral.

Vsa dela bodo predvideno do-vršena v septembru in tedaj bo velika slavnost z odkritjem spo-menika. Ker bodo ob tej priliki prihitela razna društva iz bližnje in daljnje okolice, ne bodo smela manjkati tudi naša emigrantska društva, saj so bili radgonski uporniki iz leta 1918 primorski rojaki.

Ker nima pripravljalni odbor zadostnih sredstev za dela, ki so združena s postavitvijo spomeni-ka, se obrača s prošnjo za prispevke na jugoslovansko jav-nost. Prispevke prejema "Pri-pravljalni odbor za postavitev spomenika radgonskim žrtvam in Maistrovim borcem v Gornji Radgoni."

IZ PRIMORJA

—Švicarski list o Trstu. —

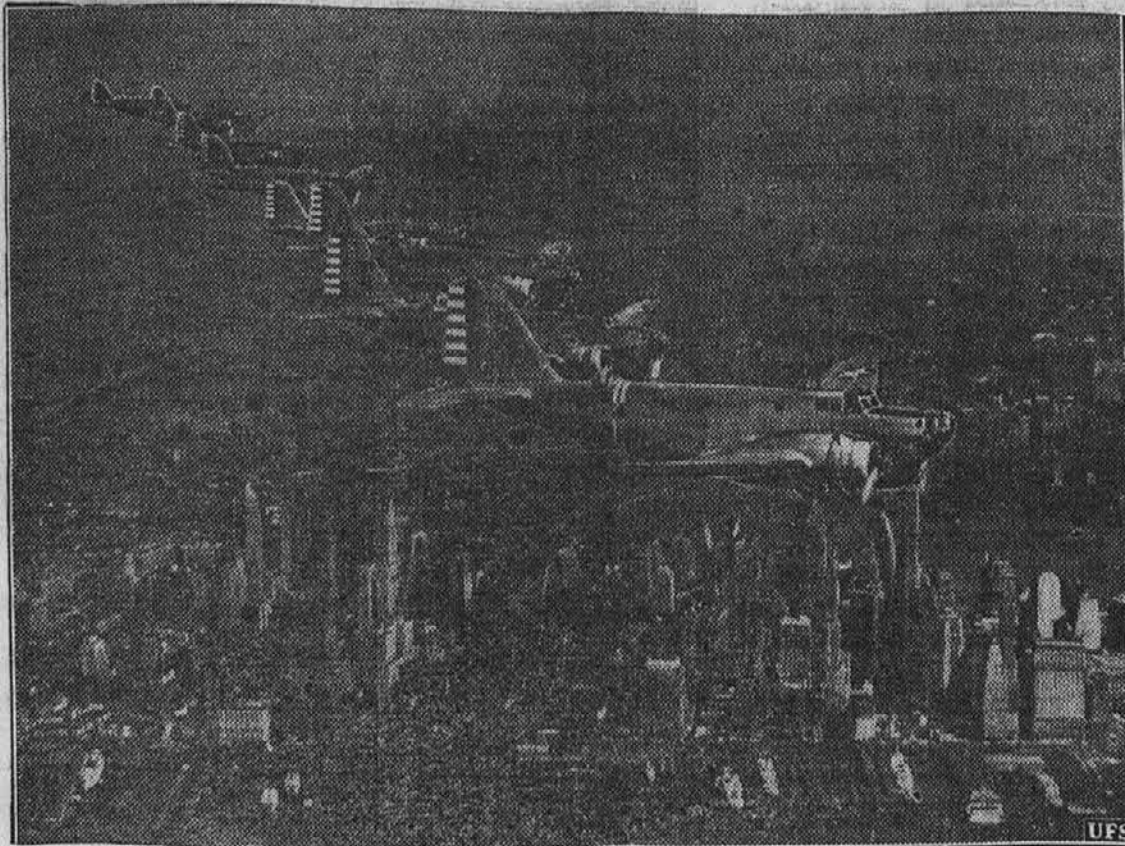
Pred dnevi je znani in dobro in-formirani švicarski list "Neue Züricher Zeitung" prinesel vest, da razgovori glede nemškega prometa skozi Trst se res nada-ljujejo med Italijo in Nemčijo, toda da ni nikakega govora o pre-daji tržaške luke Nemčiji, kakor je bilo zadnje dni mnogo pisa-ne-ga v svetovnem časopisju. Ker del nemškega carinskega oze-m-lja gravitira na Trst in ker so v zadnjem času pojačani nemški interesi v jugozapadni Evropi bi se Nemčija rada posluževala Tr-sta toda da ne bi bila ovirana po raznih carinsko-političnih in dru-gih tehničnih formalnostih. Nem-čija se poteguje za razširitev ugodnosti, ki jih je Italija prej dajala Avstriji in tržaškem pri-stanišču. Avstrija ni vseh ugod-nosti izkoristila v polnem obse-gu. Šele pred priključitvijo je nameravala ustanoviti v Trstu svoj carinski urad kakor je bilo določeno v pogovorih. Razgovo-ri obsegajo tri točke. Italijan-ske železnice naj bi priznale nemškemu blagu, ki prihaja v Trst izvozne in uvozne preferen-ce, ki naj bi bile ugodnejše od preferenc jadranske tarife, ki jih imajo Poljska, Češka, Ogrska in bivša Avstrija. Nemčija bi ustanovila v Trstu nemški carin-ski urad. S tem uradom bi Nem-čija v Trstu mogla izvrševati vse carinske manipulacije in bi v tem pogledu Trst postal pravo nemško pomorsko pristanišče.

Italija zahteva zaradi teh ugod-nosti nekatere protiusluge. Nem-čija naj bi se obvezala da ga-rantira minimalni promet v Tr-stu v višini 1.500.000 ton letno. Na manjšo količino prometa Ita-lija ne bi pristala, ker se ji ne bi splačalo dajanje omenjenih ugodnosti, da prevzame polovico prometa tržaške luke. Zadnja leta je ta promet namreč znašal okoli 3 milijone ton letno. List pravi, da bi s tem bila zagisurana gospodarska bodočnost Trsta, ako se posreči Italiji zaključiti pogodbo na podlagi omenjenih podatkov. Če bo uspelo Trstu, da si pridobi polovico povprečnega prometa zadnjih let od Nemčije, upajo ostalo polovico dobiti od držav za katere veljajo ugodno-sti jadranske tarife.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

5sob. hiša za eno družino. 1162 E. 60th St.

Ob 36 letnici, kar je armada Zed. držav kupila prvi vojaški zrakoplov, je plaval skadron bojnih letal nad New Yorkom, kar je bil jako veličasten pogled.

Dva igralca žoge primerjata prste na svojih rokah. Na desni vidite od blizu, kaj je napravila žoga z roko pionirskega igralca, ki je metal žogo v 1,726 igrach.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"In z njegovim sinom tudi?" prekinje Maurice.

"Markizom Martialom, kaj ne? Tudi on se sprehaja pred cerkvijo in vodi za roko gospodično Blanche de Courtornieu. Hm, za vraga ne morem razumeti, kaj najdejo ljudje lepega na njej, taka blondinka, da bi človek mislil, da ima sive lase! In kako sta se smejala in norčevala s kmeti! Govorila sta, da se bosta poročila. Nocoj večer pa nameravajo v gradu pripraviti banket v počast vojvodi."

Kmet je povedal vse, kar je vedel in umolknil.

"Nekaj ste pozabili," pravi zdajci gospod Lacheneur, "namreč povedali niste, odkod to, da je vaša obleka tako raztrgana, kot če bi bili v vojski."

Mladi kmet se za trenutek obotavlja, potem pa reče:

"Tudi to vam lahko povem. Dočim je Chupin pridigal, sem govoril tudi jaz, toda ubiral sem druge strune kot on. Lopov me je ovadil. Ko sem korakal preko trga me je ustavil vojvoda in pripomnil: 'Torej vi mislite slabo o meni? Rekel sem, da ne, toda svoje pravice dobro poznam. Zgrabil me je za suknjič in me tresel, rekoč, da me bo že ozdravel. Povedal mi je tudi, da bo vinograd zopet vzel v svojo last. Sveta nebesa! Ko sem začutil roko starega grešnika nad seboj, mi je zavrela kri. Prisolil sem mu krepko zaušnico. K sreči je priskočilo na pomoč pet ali šest moških, ki so me prisilili, da sem pustil vojvodo, sicer bi dobil še druge klofute. Toda bolje bo za njega če se premisli in ne začne laziti v moj vinograd."

Kmet stisne pesti, iz oči mu šviga plamen, vsa njegova oseba se je tresla radi prikritega maščevanja, ki mu je tiščalo prsa. Gospod Escroval molči, boječ, da bi se povečal to sovraštvo, ki bi bilo strašno, ako bi eksplodiralo.

Gospod Lacheneur pa se je dvignil od mize.

"Iti moram, da zasedem svojo koč," reče Chanoineau-u; "spremljali me boste, in pri tem vam imam nekaj povedati."

Gospod in gospa Escroval sta ga hotela pridržati, toda ni se dal pogovoriti. Kmalu odide s svojo hčerjo.

Toda Maurice ni obupal. Marie-Anne je obljubila sestati se z njim prihodnji dan in sicer v smrekovi hosti blizu Reche.

SEDMO POGLAVJE
Chanoineau je pravilno poročal o demonstracijah, ki so bile vpriporjene ob sprejemu vojvode Sairmeuse.

Chupin je prišel na sled tajnosti, kako razpaliti navdušenje sicer hladnokrvnih in premoščenih kmetov do skrajnosti.

Bil je nevarni lopov, ta Chupin, star ropar, pretkan in previden; predznan je bil kot vsi oni, ki ne posedujejo ničesar. Bil je enako potrpežljiv kot divji, skratka, ki je eden najbolj nevarnih lopovov daleč naokoli.

Kmetje so se ga bali, dasi njegovega pravega značaja niti poznali niso.

Od njega so kmetje izvedeli le gola dejstva, toda novica se je hitro širila od skupine do skupine.

"Gospod Lacheneur se je odločil Sairmeuse posestvu," je govoril. "Grad, gozdovi, vinogradi, polja — vse je izročil vojvodi."

To je bilo dovolj, več kot preveč, da je prestrašilo slehernega lastnika zemlje v vasi.

Ako je Lacheneur, ki je bil tam mogočen, bil mnenja, da mu preti nevarnost in se je popolnoma podal, kaj se bo zgodilo šele z ubogim kmetom, ki so brez pomoči, brez svetovalca, brez obrambe?

Povedano jim je bilo, da bo vlada izdala njih interese, da pripravljajo ukaz, ki bo razveljavil vse njih lastninske pravice. Nobenega upanja na rešitev niso imeli, razven če se jih vojvoda usmili — in Chupin je slikal plemenitost vojvode do neba.

Če človek ni dovolj močan, da se prebije skozi nevihto, se mora ukloniti kot nalomljena šiba, da zopet vstane, ko je nevihta ponehala. Tako so kmetje računali.

In uklonili so svoje glave in hrbte. Njih dozdevno navdušenje je bilo toliko bolj glasno radi jeze in strasti, ki so divjale v njih srcih.

Pa so govorili eden drugemu:

"Kaj pa riskiramo, če kričimo živeli vojvoda! Absolutno nič. Ako je zadovoljen, da vzame to kot v zadoščenje za zgubljeno lastnino — dobro! Ako pa ni zadovoljen, pa pride čas pozneje, ko podvzamemo druge korake."

In kričali so, dokler niso postali hripavi.

Dočim je vojvoda srebral kavo v malj sprejemni sobi župnišča, je izražal svoje zadovoljstvo nad živahnim sprejemom.

"Kako ste me premotili," je govoril napram župniku. "Kako neki ste mogli reči, da nas bodo ljudje z največjo nevoljo sprejeli? Skoro bi mislil, da ta zla namigavanja obstoje samo v vaši glavi in mogoče tudi v vašem srcu."

Abe Midon je molčal. Kaj naj bi odgovoril?

Nikakor ni mogel razumeti tega hipnega preobrata javnega mnenja — to nepričakovano spremembo iz globoke žalosti v naravnost razposajeno veselost.

Nekdo mora biti vzrok vsemu temu, je premišljeval župnik.

In ni bilo dolgo, da je prišel na sled temu vzroku.

Chupin je postal drzen, ker je imel toliko uspeha zunaj, pa se je opogumil in prišel v župnišče.

Zvijajoč se in s hinavskim izrazom na licu obstoji pri vratih. Za njim se je lahko opazilo oba njegova sinova, ki sta imela enako lopovske obraze kot oče.

Chupin je povedal, da prihaja kot poslanec, proseč gospoda vojvodo, da milostno dovoli in se pri oknu pokaže ljudem.

"Ah, seveda, da!" vzklikne vojvoda, "da, podal se bom želji dobrega naroda. Sledi mi, markiz," reče svojemu sinu.

Ko se prikaže pri vratih župnišča, pretrese glasen krik ozračje; puške začnejo pokati. Nikdar ni Sairmeuse še doživel takega streljanja. Tri okna župnišča so bila razstreljena.

Kot velik plemenitaš se je znal vojvoda Sairmeuse pokazati v svojem veličanstvu. Bil je v resnici radosten, ganjen in smehljajoč.

Tako je bil vesel, da je sklenil obdariti svoje ljudi.

Površen pogled na zemljiške listine, kateremu je izročil Lacheneur, ga je prepričal, da je dobil zemljišče vrnjeno nedotaknjeno. Oni deli ogromnega posestva, ki so odpadli in bili na kose prodani so bili primeroma malenkostne vrednosti.

Vojvoda je mislil, da je dobra politika, poleg tega pa skoro brez stroškov, ako se odpove svoji pravici do teh par akrov, katere so sedaj lastovali številni kmetje, nekako štirideset ali petdeset po številu.

"Priatelji moji," vzklikne glasno, "odpovedujem se za sebe in za svoje naslednike vsem pravicam do zemlje, ki je bila prej moja last in katero ste vi kupili. Vaša zemlja — jaz vam jo podarjam!"

S tem absurdnim darilom je menil gospod Sairmeuse, da bo

njegova popularnost še narasla. Toda se je grdo zmotil. Pač pa je Chupin povečal svojo popularnost, kajti on si je izmislil vso to burko.

In dočim se je vojvoda sprehajal med množico, ponosen in ošaben, so se mu kmetje skrivej smejali in režali.

Vojvoda Sairmeuse je o svojem priходу obvestil markiza de Courtornieu, s katerim je nekaj časa živel v preganstvu. Markiz je takoj prihitel s svojo hčerjo da pozdravi vojvodo.

Seveda je bil Martial prisiljen radi vljudnosti, da je ponudil svojo roko hčerki prijatelja njegovega očeta; tako sta udobno promenirala v senci košatih, visokih dreves na trgu, dočim je vojvoda obnavljal prijateljstva s plemenitaši v okolici.

Niti en sam plemenitaš se ni našel, ki ne bi prihitel, da seže v roke vojvodi. Saj je vojvoda lastoval samo v Angliji premoženje, ki je bilo proračunano na dvajset milijonov, nadalje bil je prijatelj kralja, in sleherni so sed je imel kako željo za sebe, za

svoje sorodnike ali za svoje prijatelje, in te želje bo vojvoda Sairmeuse gotovo prijazno predložil kralju.

Ubogi kralj! Imeti bi moral vso Francijo, da bi jo razdelil kakor se razdeli potica med lahke otroke, katerih silni apetit je nemogoče potolažiti.

Onega večera, po zaključnem velikem banketu v gradu Courtornieu, je vojvoda spal v Sairmeuse gradu, v sobi, kjer je počival doslej Lacheneur.

Vojvoda je bil vesel, zgovoren in poln zaupanja v bodočnost.

"Kako dobro je, biti zopet v lastni hiši?" je neprestano ponavljal napram svojemu sinu. Toda Martial je le mehanično odgovarjal. Njegove misli so se pečale z dvema ženskama, ki so raniile njegovo srce. Mislil je o dveh mladih dekletih, ki sta bili tako različni.

Njegove misli so uhajale na Blanche de Courtornieu in na Marie-Anne Lacheneur.

OSMO POGLAVJE

Samo oni, ki so v jasnem poslednem času svojega življenja

ljubili in ki so čutili, da jih ljubejo pod seboj.

Brez Marie-Anne ni videl niti cilja niti vzroka za svoje nadelno življenje. Pa tudi napačnim upom se ni podajal. Dasi se mu je sprva zdel dogovorjeni sestanek z dekletom za drugi dan kot nekaka rešitev, pa je po daljšem premišljevanju moral priznati, da ta pogovor ne more ničesar spremeniti, kajti vse je bilo odvisno od volje druge strani — od volje gospoda Lacheneurja.

Vse sanjega njegovega življenja, vsi njegovi bodoči načrti so imeli za podlago ljubezen do Marie-Anne.

Ako mu ta ljubezen odpove, ako se porušijo začarani gradovi, katere je zgradil in padejo z vso težo na njega ter ga pokop-

(Dalje prihodnjič)

IZLET na NEW YORŠKO RAZSTAVO

Preko delavskega praznika (Labor Day) dne 2. septembra bo AUGUST KOLLANDER osebno vodil izlet na razstavo.

Vabljeni ste, da se pridružite njegovemu izletu.

Vse tozadevne informacije dobite v njegovem uradu, 6419 St. Clair Ave., kjer dobite tudi zemeljske karte po znižani ceni.

UŠESNE, NOSNE IN BOLEZNI V GRLO USPEŠNO ZDRAVI
DR. WARGA, D. M.
15603 Waterloo Road
Kmetovo poslopje
KENmore 0067

MAR-KET COAL CO.
1261 Marquette Rd.
ENDicott 1588
FIN PREMOG!
Točna postrežba!
Frank J. Cimperman
A. M. Klemencic, Sec'y

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLEINICE SMRTI
BLAGOPOKOJNEGA OČETA

JOHN BECK

ki je preminil dne 15. avgusta 1936

Dragi in nežni oče. Že tri leta nam oko solzi nad Tvoje grobov in blagom spominu na Tvoje dobro srce. Močno žalostni klečimo ob kupa zemlje, kjer nam počivata v nerazdruženem sosesstvu oče in mati ter vam žalostni kličemo: Milna naj Vama bo ameriška zemlja!

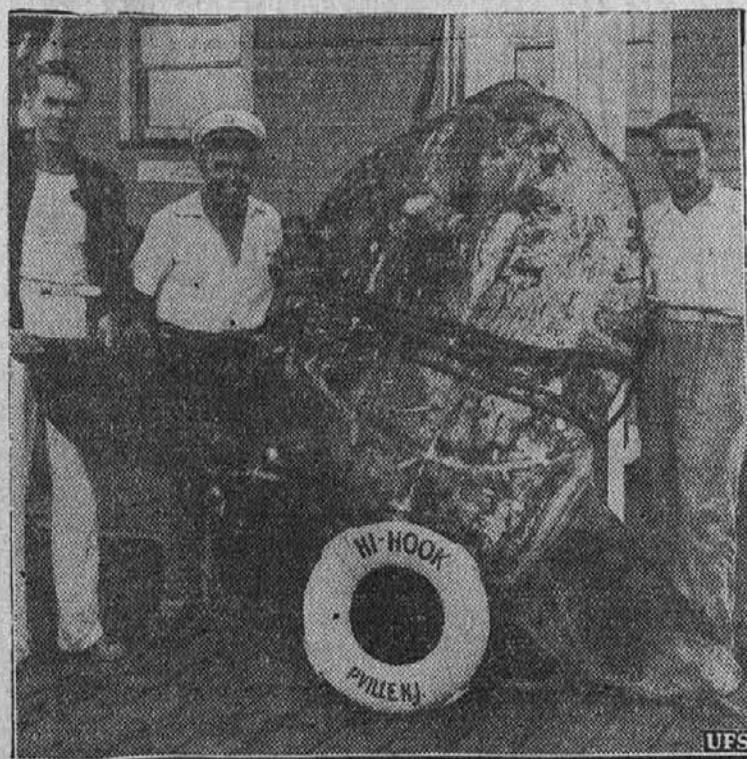
Zalujoci:

John in Joseph Beck, sinova
Rose in Mary poroč. Marolt, hčeri
zeta in vnuki

Cleveland, O., 15. avgusta 1939.

V Dayton, O. je razstavila armada Zed. držav svoje nove bombe aeroplane.

Kapitan Walter Saunders je vjel blizu Atlantic Cityja, 864 funtov težko ribo, sunfish. Njeno meso je jako trdno, skoro ko usnje.

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

Norma Shearer, slavna filmska igralka, se je odpeljala na odhiti v Francijo.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnino
dvem osebam na petkovo zabavo
v dvorani cerkve sv. Vida, točno
ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska
katoliška podporna organizacija v Združenih
Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ZE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi
Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem
in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Zkupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega
obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"
Če se hoče zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni
organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer
se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo-
lezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 18.
do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se
lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v
razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelk je zelo
nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen,
dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka
zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v
razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi
zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v
gotovini.

BOLNISKA PODPORA:
Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na
teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarova-
vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim
rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih ases-
mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-
haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega
doblja vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri
K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali
članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in
pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti
društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva,
spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano-
vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za na-
daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP
ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.